

N:o 89.

Ank. till Riksd. kansli den 15 maj 1897, kl. 4 e. m.

Memorial, med förslag till åtskilliga stadganden, som böra införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

(R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlemna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka angå: på riksgäldskontoret anvisade kreditiv samt riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne, äfvensom förslag till aflönings-, indragnings- och pensionsstater vid riksgäldskontoret.

De föreslagna §§ 18, 19 och 20 grunda sig på Riksdagens bifall till statsutskottets memorial n:o 59 och den förändrade lydelsen af § 38 på bifall till utskottets utlåtande n:o 85.

Ur reglementet har uteslutits nuvarande § 40, som ej eger vidare tillämpning, enär den deri omförmälda leverering till statskontoret af öfverskott å vestkustbanans inkomster år 1896 redan egt rum.

Ur indragningsstaten har uteslutits numera affidne förre kommissarien H. Husberg och det för honom uppförda lönebelopp 4,400 kronor samt ur pensionsstaten affidne förre kammardrängen P. F. Rydqvist och den honom tillkommande pension 575 kronor.

Med förbehåll, såsom vanligt, att, om sådant skulle erfordras, få vid den slutliga uppställningen ändra paragrafernas nummerordning, hemställer utskottet,

att det nu öfverlemnade förslag till stadganden må af Riksdagen godkännas.
Stockholm den 15 maj 1897.

På statsutskottets vägnar:

Chr. Lundeberg.

4:o. På Riksgäldskontoret anvisade kreditiv.

§ 18.

Till följd af stadgandet i Regeringsformens 63 § har Riksdagen anslagit och till utbetalning från Riksgäldskontoret anvisat en *kreditivsumma* af sju millioner fem hundra tusen kronor, för att *vid infallande krig* af Konungen lyftas, sedan han Statsrådet in pleno hört och Riksdagen sammankallat. Riksdagens å denna summa utfärdade förseglade anordning får ej förr brytas eller summan af Fullmäktige utbetalas, än sedan riksdagskallelsen blifvit i allmänna tidningarne kungjord.

§ 19.

Den *kreditivsumma*, som, enligt ofvan åberopade grundlagsstadgande, bör å Riksgäldskontoret anvisas för att, på sätt detsamma innehåller, under tiden mellan innevarande och nästkommande riksdag vara tillgänglig, då Konungen till *rikets försvar eller andra högst viktiga och angelägna ändamål*, sedan hela Statsrådets tankar deröfver blifvit inhemtade, finner den vara oundgängligen nödig, har Riksdagen fastställt till sju millioner fem hundra tusen kronor.

§ 20.

För bestridande af ifrågakommande *utbetalningar* utaf de genom näst föregående paragrafer å *Riksgäldskontoret anvisade kreditiv* böra detta verks härtill

disponibla tillgångar begagnas, och, i fall dessa icke äro tillräckliga, de derut-
öfver erforderliga medlen af Riksgäldskontoret upplånas mot Kontorets obligationer,
ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången uppsägning;
egande Fullmäktige att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende om-
ständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalnings-
terminerna för dessa obligationer; dock får obligationernas förfallotid icke ut-
sättas senare än fem år efter deras utgifningsdag.

§ 21.

Till bestridande af sådana *telegrafverkets oförutsedda utgifter*, som för upp-
fyllande af traktatsenliga förbindelser kunna erfordras, har Riksdagen medgifvit,
att Kongl. Maj:t må ega att, i händelse verkets egna medel dertill icke lemna till-
gång, i Riksgäldskontoret utbekomma förskott till belopp af högst ett hundra
femtio tusen kronor.

Angående Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

§ 33.

De till *Riksgäldskontoret hörande* och dit *anslagna medel* må icke, under
någon förevändning eller med hvad vilkor som helst, derifrån ryckas eller använ-
das till andra behof, än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som deremot
strider, vare kraftlöst (68 § Regeringsformen). Och må, vid liqviderande af Riks-
gäldskontorets fordringar, ackord, utan Riksdagens särskilda samtycke, icke med-
gifvas.

§ 34.

Riksgäldskontoret eger att emottaga de *medel*, hvilka kunna inflyta vid *för-
säljning* af *Kronan tillhöriga hus i städerna*; hvarifrån dock undantagas auktions-
medlen för sådana hus, som äro inköpta för Kongl. Flottans i Karlskrona behof
eller för allmänna magasinsinrättningens räkning, så vida ej dessa medel blifvit
af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 35.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för *Höganäs stenkolsverk*, alla öfriga verk, som nu äro förpligtade till bergverkstiondes utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedannämnda verk angår med följande vilkor och förbehåll:

a) för *Tunabergs kopparverk*, att dess egare inom 1878 års slut antingen till kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmänning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan varda bestämdt, till Riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmänningen, som, sedan de till skogsfång derifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för *Löfås silfververk*, att egarne af detta verk före 1878 års slut till Riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

c) för *Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk*, att egaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till Riksgäldskontoret inbetalar löseskilling för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre;

samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af befrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda vilkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så eger Riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda vilkor komma att till Riksgäldskontoret inbetalas.

§ 36.

Om Kongl. Statskontoret erhåller större *behållningar* å sina räkningar i Riksbanken, än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, eger Riksgäldskontoret att i afräkning å Riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvilkor, som af Fullmäktige medgifvas, sådana *behållningar* af Kongl. Statskontoret till *förvaltning mottaga*.

§ 37.

Från Kongl. Statskontoret eger Riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1897 och 1898 utbekomma de i hvarterårets riksstat till utgående från Riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till *riksdags- och revisionskostnader* samt *aflöningar*, äfvensom till *räntor* och *afbetalningar å statsskulden* efter afdrag af till Riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den

liquid, som enligt § 48 skall för det sistförflutna året i Riksgäldskontoret med statsverket upprättas, Kongl. Statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till Riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från Riksgäldskontoret utgått.

§ 38.

Som Riksdagen år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller derefter inflöte för försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, af åtskilliga *mindre kronolägenheter* och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af Statskontoret levereras till Riksgäldskontoret att der särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af *skogbärande eller till skogsodling tjenlig mark*, finge, i den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kongl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från det till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kongl. Maj:t disponeras, åligger det Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under vilkor, att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, och i sammanhang dermed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde inlevereras till Riksgäldskontoret och der bokföras på sätt stadgad vore angående köpeskillingarne för de kronoegendomar, som såldes enligt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888, influtna eller hädanefter inflytande medel må för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 Januari 1889, af Kongl. Maj:t disponeras; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, utbetala samma medel.

Riksdagen år 1891 har medgifvit, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar må försälas, dock under samma vilkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till Riksgäldskontoret och bokföring derstädes, som i nästföregående stycke omförmälas, *dels ock* att ej mindre köpeskillingarne för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarne för de egendomar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgivande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kongl. Maj:t disponeras; åliggande det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Riksdagen har härefter år 1894 medgifvit, att enahanda bestämmelser rörande ifrågavarande köpeskillingar må vara gällande med afseende å de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut fattades under tiden till och med 1897 års utgång, hvilken tid af 1897 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1900; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, såsom förut uppå Kongl. Maj:ts rekvisition, samma medel utbetala.

§ 39.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för *undsättningar* vid *missväxter* eller *felslagna skördar* afsedda medel, intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlemnas till Riksgäldskontoret; hvaremot det åligger Riksgäldskontoret att sådana mottagna medel, enligt Kongl. Maj:ts föreskrift, Kongl. Statskontoret uppå dess requisitioner tillhandahålla.

§ 40.

(Kommer att innehålla Riksdagens blifvande beslut om Riksgäldskontorets upplåning).

§ 41.

Då obligationer och räntekuponger för de af Riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda *preskriptionstid* hos Riksgäldskontoret företedda, skola de medel, hvilka för infriande af sådana obligationer och räntekuponger inestå hos de för lånen afsatta liqidations- och amortisementsfonder, öfverföras till Riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af Kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 42.

De till Riksgäldskontoret influtna medel eller aflemnade behållningar äfvensom de för jernvägsbyggnaderna upplånta medel samt detta verks öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, hållas *allmänna rörelsen till handa och göras räntebärande* genom deras insättning mot ränta i Riksbanken, efter öfverenskommelse med Fullmäktige i nämnda bank, eller ock genom desammas utlåning på sätt, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret anse innefatta full säkerhet; egande Fullmäktige jemväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras.

Vid utlåning skola Riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågavarande lån skall till Riksgäldskontoret erläggas, må, med afsennde å så väl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af Fullmäktige bestämmas.

§ 43.

För bestridande af Riksgäldskontorets åliggande betalningar eger detta verk att begagna ett *kreditiv i Riksbanken* till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet derom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 44.

Derest sådant för verkställigheten af Riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, ega Fullmäktige att anskaffa dertill erforderliga medel genom upplåning mot Riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnandet af krediter på vilkor, som Fullmäktige ega bestämma; egande Fullmäktige derjemte att, för beredande af tillgång till erforderlig kassaförstärkning å Statskontoret, i mån af behof upplåna medel mot vare sig Kontorets skuldförbindelser eller obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, af Riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande å Fullmäktige öfverlemnadt att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lemna Riksdagen särskilda föreskrifter.

Aflöningsstat för Riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjening.

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Arfvoden och missräkningspenningar.	Summa.	Ålderstillägg.
1 Sekreterare och ombudsman	4,400	*1,600	400	6,400	
1 Kamrerare.....	4,000	1,600	400	6,000	
1 Kassör	3,500	1,200	800	5,500	
1 Revisor	2,500	800	—	3,300	Efter fem års tjenstgöring inom graden kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio års tjenstgöring med ytterligare 500 kronor.
1 Kassabokhållare	2,500	800	—	3,300	
1 Lånebokhållare.....	2,000	800	—	2,800	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 Registrator och Kanslist	1,500	900	—	2,400	
1 Kammarskrifvare.....	1,500	600	—	2,100	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjenstgöringspenningarne med 100 kr.
1 Förste Vaktmästare	700	100	—	800	
1 Vaktmästare	600	100	—	700	
2 Vaktmästare	1,200	200	—	1,400	
Summa	24,400	8,700	1,600	34,700	

Vaktbetjeningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förman komma att för vaktmästarne eller någon af dem upphöra, äro de berättigade att i stället såsom tjenstgöringspenningar uppbära 200 kronor hvar.

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages derjemte följande:

1:o) De med hvarje befattning förenade tjenstgöringspenningar, arfvode eller missräkningspenningar få uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöringen befriad, utgå till den, som tjensten förrättat; dock må Fullmäktige kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjenst, att uppbära de för samma tjenst anvisade tjenstgöringspenningar, arfvode och missräkningspenningar eller någon del deraf.

* Så länge sekreteraren innehar fri bostad, utgå tjenstgöringspenningarne med endast 600 kronor; dock så att, vid afdrag i följd af tjenstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjenstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet.

2:o) För bestridande af tjenstgöringen under semester ega Fullmäktige att anvisa till extra ordinarie tjenstemän arfvoden, beräknade efter ett tusen kronor för år.

3:o) Innehafvare af lön enligt förestående stat äro underkastade den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller den jemkning i åligganden, som kan varda stadgad, och böra de fullmakter eller konstitutorial, som för Riksgäldskontorets tjenstemän utfärdas, innefatta förbehåll om deras skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, som kunna dem åläggas.

Indragningsstat vid Riksgäldskontoret.

Kontorsskrifvaren <i>Axel Adolf Stridsberg</i>	1,500	—
Summa kronor	1,500	—

Pensionsstat vid Riksgäldskontoret.

Förre Kassören, Kommissarien <i>Frans Christer Bolin</i>	4,400	—
Förre Kamreraren <i>August Leonard Stuart</i>	4,000	—
Förre Ombudsmannen <i>Leontius Hallman</i>	1,500	—
Förre Notarien <i>August Neijber</i>	3,000	—
Summa kronor	12,900	—

Anmärkning: Ofvanstående pensioner indragas vid innehafvarens fränfalle och äfven dessförinnan, så vida de för pensionernas utgående stadgade vilkor upphöra.